

בראשית. אמר רבי יצחק, ומה מהילך הזה בנו למדתי, ממענו לא כל שפּון? הלויכו ואחו בידו. ראו שרה אחד וישבו שם. אמרו לו, אמר דבר אחד מאותם שלמד אותך אביך במעשה בראשית.

פתח ואמר, (בראשית א) ויברא פָתַח וְאָמֵר, אליהם את הטענים הגדלים וגוו. ויברא אלהים - כל מקום של דין נקרא אלהים. ואוטו מקום עליון, המקומ שיצאו ממנה, כך קורא לו כאן. ואף על גב שהו רחמים, יוצאים ממענו דינים, ובו הם תלויים.

את המנינים הגדלים - אלו האבות, שהם מושקים בראשונה ומשתרשים על הכל. ואת כל נפש המתה הרמשת. ואת כל נפש המתה זו הנפש, שאיתה הארץ העלiona הוצאה מאותה תהה עליונה על הכל, שפטות תוכא הארץ נפש תהה. וזהי הנפש של אדם הראשון שפה עזובתו. הרמשת - זהה הרוחשת בכל הקרים (קדודים) למעללה ולמטה. אשר שרצו הרים, שאותו נהר עליון שופע ויוציא מעדר, ומשקה את העז הזה להשתרש בשירושו על הכל, ושימצא בו מzon לכל. דבר אחר המתה הרמשת - זהה דוד הפלך, שפטות בו (תהלים קי) לא אמות כי אחיה וגוו. ואת כל עור בגר למיניו - אלו כל אומות הפלאכימ הקדושים שמטzionים לקדש את שם אדונם בכל יום ויום, שפטות בהם שיש כנפים שיש כנפים לאחד. ומהם טסים בעולם לעשות רצון רבונם, כל אחד ואחד בראשו לו. אמר רבי יהודה, ונדי כל בך לילד הזה לא ראי, אבל אני רואה בו שיעלה למקום עליון.

אמר רבי יצחק, ונדי המתה (הרמשת) זהה המתה העלiona על

בראשית תרי. אמר רבי יצחק, ומה מה Hai רבי אוליפנא, מגיה לא כל שפּון. אזלו ואחידו בידיה. חמו חד חקל ויתבו פּמן. אמרו ליה אםא חד מלחה, מאינון דאוליף לך אבוק במעשה בראשית.

פתח ואמר, (בראשית א) ויברא אלהים את הטענים הגדלים וגוו. ויברא אלהים, כל אחר דידיינא אלהים אקרוי. וההוא אחר עלאה אחר דנטקו מגיה, הבי קרי ליה הכא. ואף על גב דרכמי הוא, מגיה נפקוי דינין, וביה תלין. את הטענים הגדלים, אלין אבחן. דאיונן מתשקיין בקדמיה, ומשתרשין על כל. ואת כל נפש המתה הרמשת, ואת כל נפש המתה, דא נפש, דהיא ארץ עלאה אפיקת מה היא מה עלה על כל, דכתיב תואא הארץ נפש תהה. ודא אהי נפש דאדם קדמאה, דמשיך בגויה. הרמשת: דא היא מיה דרשות בא כל טורין (ס"א טורי), לעילא ותתא. אשר שרצו המים, דהיא נהר עלאה נגיד ונפיק מעדן, ואשקי להאי אילנא, לאשטרשא בשירושי על כל, ולאשטרשא ביה מזונא לכלא.

דבר אחר המתה הרמשת, דא הוא דוד מלכא, דכתיב ביה (תהלים קי) לא אמות כי אחיה וגוו. ואת כל עוף בנה למיניהו, אלין כל איונן מלאכין קדישין, דמשפטכני לקדשא שמא דמאייריהון בכל יומא ויום, דכתיב בהו (ישעה ט) שיש כנפים שיש כנפים לאחד. ומגהון טאסין בעלם לא מעבד רעותא דמאייריהון, כל חד וחד בדקא חז. אמר רבי יהודה, ונדי כל בך ליה רבי לא את חי, אבל אנא חממי ביה דלאתר עלאה יסתלק.

אמר רבי יצחק, (דף מ ע"א) ונדי. המתה (הרמשת)